

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010542
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešátková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321010542.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešátkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.12.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/34/2021 zo dňa 24.10.2022.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. OT/34/2021 z 24.10.2022 podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona podmienenečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, ktorý bol odsúdenému K. W. uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/34/2021 z 27.06.2022, právoplatný dňa 27.06.2022, na dobu 2 rokov a do výkonu ktorého mu bola započítaná doba zadržania vodičského oprávnenia od 11.09.2021 do 27.06.2022 uznesením tohto súdu sp. zn. OT/34/2021 z 09.08.2022. Súčasne podľa § 69 ods. 2 Tr. zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu na 1 rok 2 mesiace.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor ihneď po jeho vyhlásení v neprospech odsúdeného. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výrokov napadnutého uznesenia a jeho stručných dôvodov vyslovil, že s uvedeným záverom súdu nemožno súhlasiť. Po citovaní ustanovenia § 69 ods. 1 Tr. zákona konštatoval, že odsúdený na verejnom zasadnutí nepreukázal, že ďalší výkon trestu zákazu činnosti nie je potrebný. Podstatným podľa jeho názoru je i to, že dňa 27.06.2022 síce bolo rozhodnuté o uložení trestu zákazu činnosti, ale do doby jeho výkonu bola započítaná doba od zadržania vodičského oprávnenia od 11.09.2021. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že rozhodnutím Oddelenia Železničnej polície PZ Prešov zo dňa 04.01.2022 bol odsúdený postihnutý za spáchanie priestupku diváckeho násillia podľa § 26 zák. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 15.10.2021. Poukazujúc na postoj odsúdeného k trestnému stíhaniu, priznanie, neskôr popieranie skutku, relatívne nízku dobu trestu zákazu činnosti, tieto skutočnosti v spojení s dátumom právoplatnosti rozsudku nie sú presvedčivé pri konštatovaní súdu o tom, že odsúdený spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon trestu zákazu činnosti nie je potrebný. V ďalšom sťažovateľ citoval ustanovenie § 69 ods. 4 Tr. zákona a v tejto súvislosti poukázal na evidenčnú kartu vodiča u ods. A. W., z ktorej vyplýva, že rozhodnutím ODI v Humennom zo dňa 12.10.2012, číslo konania AA XXXXXX mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiacov za spáchanie priestupku podľa § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. spočívajúci v porušení zákazu požiť počas vedenia motorového vozidla alkohol alebo inú omamnú látku. Skutok bol spáchaný 12.10.2011. I keď právoplatne bolo rozhodnuté o vine a treste odsúdeného až rozsudkom právoplatným 27.06.2022, je potrebné uviesť, že do doby výkonu trestu mu bola započítaná doba od zadržania vodičského preukazu, teda zákaz činnosti mu začal plynúť dňa 11.09.2021. V nadväznosti na uvedené je potrebné uviesť, že vzhľadom k citovanému ustanoveniu zákona súd o podmienenečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu

činnosti ani rozhodnúť nemohol. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd vyhovel sťažnosti a napadnuté uznesenie zrušil.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Postupu konajúceho súdu neboli vytkané žiadne nedostatky zo strany sťažovateľa, preto po jeho prieskume sťažnostný súd iba v stručnosti uvádza, že konajúci súd vykonal dokazovanie za účelom rozhodnutia v nevyhnutnej miere podľa pravidiel stanovených procesným predpisom a preto o jeho výsledky mohol opierať svoje skutkové zistenia. Odsúdený sa vyjadril k svojmu návrhu a mal možnosť predložiť argumentáciu pre vyhovenie jeho návrhu na podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý predniesol osobne aj prostredníctvom svojho obhajcu. Práva odsúdeného na obhajobu v tomto rozsahu neboli porušené.

Následne sťažnostný súd preskúmaval správnosť napadnutého výroku, ktorý sťažovateľ považoval za nezákonný, keďže pri rozhodovaní konajúci súd nevzal do úvahy ustanovenie § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zákona a zistené skutočnosti, že odsúdenému bol uložený zákaz vedenia motorových vozidiel za priestupok spáchaný 12.10.2011, keďže porušil zákaz viesť vozidlo po požití alkoholu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, ako sa konajúci súd vysporiadal s uplatňovanými námietkami, keďže na ne prokurátor poukazoval vo svojom konečnom návrhu, v tomto smere považuje sťažnostný súd napadnuté uznesenie za arbitrárne. Aj napriek tomuto zisteniu sťažnostný súd preskúmal napadnuté uznesenie, pretože ním nedošlo k porušeniu základných práv odsúdeného a jeho zrušením by sa iba predĺžilo konanie o návrhu odsúdeného.

Podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon už nie je potrebný.

Podľa § 69 ods. 4 Tr. zákona súd nemôže podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa ods. 1, ak ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý bol uložený odsúdenému, a) ktorému už bol takýto trest zákazu činnosti uložený v predchádzajúcich desiatich rokoch za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky alebo za iný trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky, alebo b) ktorý už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky, ako je uvedený v písmene a), postihnutý zákazom činnosti viesť motorové vozidlo.

Na základe citovanej právnej úpravy sťažnostný súd konštatuje, že od zvyšku výkonu trestu zákazu činnosti je možné podmiennečne upustiť za splnenia dvoch podmienok. Prvou podmienkou je vykonanie najmenej polovice uloženého trestu zákazu činnosti, druhou je záver na podklade vyhodnotenia doterajšieho spôsobu života odsúdeného a jeho postoja k trestnej činnosti o tom, že ďalší výkon trestu zákazu činnosti nie je potrebný a že povedie riadny život. Keďže ide o inštitút podmieneného upustenia, na nevykonaný zvyšok trestu sa stanovuje skúšobná počas, počas ktorej odsúdený participuje na dovŕšení svojej nápravy. Odsúdený má teda možnosť vykonávať činnosť, ktorá mu bola zakázaná s podmienkou, že ak nebude dodržiavať zákonom stanovené podmienky, súd rozhodne o vykonaní zvyšku trestu zákazu činnosti.

Výnimku z možnosti podmiennečne upustiť od zvyšku výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá tvoria prípady uvedené v § 69 ods. 4 Tr. zákona, podstata ktorých spočíva v tom, že pri opakovane uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá odsúdenému, resp. jeho postihnutia týmto zákazom počas doby 10 rokov za protiprávne konanie spáchané v súvislosti s vedením motorových vozidiel pod vplyvom návykovej látky, nie je možné skrátiť výkon tohto trestu.

V posudzovanom prípade odsúdený A. W. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/34/2021 z 27.06.2022 právoplatne uznaný vinným zo spáchania skutku dňa 11.09.2021 právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený

trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka, a súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 2 rokov. Uznesením tohto súdu z 09.08.2022 došlo podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona k započítaniu doby zadržania vodičského oprávnenia u ods. A. W. od 11.09.2021 do 27.06.2022 do uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Z uvedeného možno teda uzavrieť, že pokiaľ odsúdený A. W. podal žiadosť o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti dňa 08.09.2022, podal ju tri dni pred uplynutím polovice výkonu trestu zákazu činnosti, keďže tento začal vykonávať od 11.09.2021. Výkon trestu zákazu činnosti má trvať do 11.09.2023 a teda polovica vykonania tohto trestu pripadá na 11.09.2022. O žiadosti odsúdeného konajúci súd rozhodol 24.10.2022, kedy odsúdený mal vykonať polovicu trestu zákazu činnosti, čo je zákonná podmienka. Procesom dokazovania i podľa názoru sťažnostného súdu bolo preukázané, že po odsúdení A. W. viedol riadny život, keďže ku spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na športovom podujatí (§ 26 zák. č. 1/2014 Z. z.), za čo mu bola uložená pokuta 20,- eur, došlo dňa 15.10.2021, teda pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku. Toto zistenie síce poukazuje na určitú aroganciu v správaní sa odsúdeného v dobe blízkej spáchaného trestného činu, avšak po právoplatnosti rozsudku odsúdený nemá žiadne záznamy o protiprávnom konaní a nevedie sa proti nemu ani trestné stíhanie, čo je zrejme z lustrácie GP SR a súdov.

Z daných zistení potom možno usúdiť, že uložený trest odsúdený rešpektuje a vyvíja snahu o svoju nápravu. Vzhľadom k tomu, že priestupok proti občianskemu spolužitiu je svojou podstatou iného charakteru ako trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a odsúdený ho spáchal pred jeho odsúdením, nie je nutné naň prihliadať v rámci rozhodovania o podmiennečnom upustení od výkonu trestu zákazu činnosti. Táto okolnosť bola známa konajúcemu súdu už pred vyhlásením rozsudku.

S uplatňovanou námietkou sťažovateľa, že neboli splnené podmienky na podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, pretože odsúdený začal vykonávať tento trest v rozhodnej dobe 10 rokov od postihnutia zákazom činnosti v priestupkovom konaní za čin spáchaný pod vplyvom návykových látok, sa sťažnostný súd nestotožnil.

Je faktom, že odsúdený vykonával sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v dobe od 12.10.2011 do 12.02.2012 uloženú mu za priestupok spáchaný dňa 12.10.2011, keďže viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. To znamená, že lehota desiatich rokov v zmysle § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zákona začala odsúdenému plynúť od vykonania tohto zákazu činnosti, keďže odsúdený bol postihnutý za obdobný čin uložením sankcie zákazu činnosti za priestupok (§ 128 ods. 5 Tr. zákona). Rozhodná doba predchádzajúcich desiatich rokov je tak stanovená od 13.02.2012 do 12.02.2022.

Nie je sporným ani to, že v rámci tejto doby došlo dňa 11.09.2022 k spáchaniu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Sporným bolo, či započítaná doba zadržaného vodičského oprávnenia do výkonu uloženého trestu zákazu činnosti, ktorá sa čiastočne prelína s rozhodnou dobou 10 rokov, vytvára zákonnú prekážku, pre ktorú nemožno upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti.

Podľa názoru sťažnostného súdu sa podmienka uvedená v § 69 ods. 4 písm. b) Tr. poriadku neviaže na dobu zadržania vodičského, ktorá bola následne započítaná do uloženého trestu zákazu činnosti. Ak by tomu tak bolo, zo zákonného znenia § 69 ods. 4 Tr. zákona by to výslovne vyplývalo. Zákonné znenie však obsahuje pojem „trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý bol uložený odsúdenému“, čo je potrebné vykladať vo vzťahu k osobe páchatel'a trestného činu a k jeho právoplatnému odsúdeniu k trestu zákazu činnosti.

Pre posudzovaný prípad to znamená, že pokiaľ odsúdený vykonal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uložený mu za priestupok spáchaný pod vplyvom alkoholu dňa 12.02.2012, pre aplikáciu ustanovenia § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zákona by muselo dôjsť k právoplatnému uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v zákonnej desaťročnej lehote, t. j. do 12.02.2022. Ak k uloženiu trestu zákazu činnosti s konečnou platnosťou došlo po tomto dátume, zákonná prekážka stanovená v § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zákona pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného o podmiennečné upustenie od zvyšku výkonu

trestu zákazu činnosti nie je splnená. Zadržanie vodičského oprávnenia v desaťročnej lehote a s ním následne súvisiace započítanie tejto doby do výkonu trestu zákazu činnosti nespĺňa kritériá pre uloženie trestu zákazu činnosti v trestnom konaní, keďže k zadržaniu vodičského oprávnenia došlo na základe rozhodnutia správneho orgánu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd nevyhovel sťažnosti prokurátora, jeho sťažnosť posúdil ako nedôvodnú a ako takú ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.